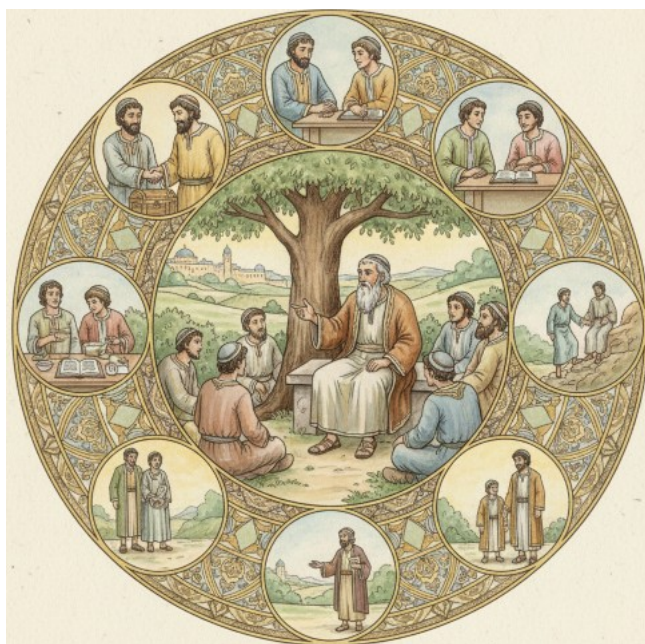

45. La felicitat veritable (Eclesiastès)

El llibre de l'Eclesiastès (o Qohélet) és potser el més "modern" de la Bíblia, perquè s'atreveix a fer les preguntes que molts joves es fan avui: per què serveix esforçar-se tant? Quin sentit té estudiar, treballar o acumular coses si al final tots morim igual? L'autor comença amb una frase famosa i provocadora: "Vanitat de vanitats, tot és vanitat!". En l'hebreu original, la paraula "vanitat" (hebel) significa

literalment "boirina" o "vapor"; una cosa que sembla real però que, quan intentes atrapar-la amb les mans, s'escapa.

Qohélet no és un pessimista, sinó un cercador de la veritat. Ell confessa que va intentar trobar la felicitat en tot: en les festes i el plaer, en la construcció de grans edificis, en l'acumulació de riqueses i en el fet de ser el més savi del seu temps. Tot i això, va descobrir que res d'això no omplia el seu cor de forma definitiva. Tot era com "córrer darrere el vent". El llibre ens adverteix que si posem la nostra esperança de felicitat en coses que caduquen (com la fama a les xarxes socials, els diners o l'aspecte físic), viurem sempre frustrats perquè l'ésser humà té set d'una cosa eterna.

La conclusió del llibre és lluminosa: la felicitat no rau en l'èxit futur, sinó en la capacitat de gaudir dels dons senzills que Déu ens dona cada dia —menjar, beure, treballar amb alegria i estimar— reconeixent que la vida és un regal, no una propietat. Al final, ens convida a "recordar-nos del nostre Creador en els dies de la joventut", abans que arribin els anys difícils, perquè només vivint en relació amb Déu l'existència deixa de ser una boirina passatgera i adquireix un pes etern.

Punts clau segons la Bíblia

- La fugacitat de la vida: El concepte de "vanitat" ens ensenya que les coses del món són passatgeres. Això no vol dir que siguin dolentes, sinó que no poden ser el fonament últim de la nostra felicitat.
- El buit del materialisme: El text denuncia que ni els diners ni el plaer sense mesura aconseguen omplir el buit interior de l'home; el cor humà està fet per a alguna cosa més gran.
- L'alegria del quotidià: Qohélet insisteix que la veritable saviesa és saber gaudir de l'"avui" com un do de Déu, valorant les coses petites de la vida.
- Déu com a centre: Només quan s'introdueix Déu en l'equació de la vida, el treball i l'esforç cobren un sentit nou. Sense Déu, el món sembla un cicle absurd.
- El judici final de les nostres obres: El llibre conclou recordant que les nostres accions tenen transcendència; allò que fem importa perquè Déu coneix el secret de cada cor.

Text bíblic

Consulta la font original aquí: **Bíblia Catalana Interconfessional - Eclesiastès**

Activitats de Reflexió

1. Comprensió del Text: Què significa l'expressió "vanitat de vanitats" en el context del llibre i per què l'autor compara els esforços humans amb "córrer darrere el vent"?
2. El sentit de la vida: Sovint busquem la felicitat en coses externes (m'agrades, roba, sortides). Segons el que has après, per què aquestes coses ens deixen insatisfets després d'un temps?
3. Valorar la Joventut: L'autor demana "recorda't del teu Creador en els dies de la teva joventut". Com creus que canvia la vida d'un jove que té present Déu en les decisions diàries davant d'un que no el té?
4. El Desig d'Infinitud: Sant Agustí deia: "Ens vas fer, Senyor, per a tu, i el nostre cor està inquiet fins que descansi en tu". Com es relaciona aquest ensenyament de l'Església amb la cerca de l'Eclesiastès?

5. Compromís de Fe: Identifica una cosa a la teva vida que t'estigui traient la pau per donar-li massa importància. Com pots començar a veure aquesta situació amb la llibertat de qui sap que l'única cosa eterna és l'amor de Déu?

[← Torna a l'Inici](#)